

[Ømann.]

forelægger et budget, der bevidst er gjort urealistisk gennem overbudgettering, samtidig med at man pisker andre ministerier med skorpioner, for at de skal bringe deres budgetter ned.

Man kan måske undre sig over, at et ministerium med en sådan spareadgang ikke har drevet det til mere end de 125 mill. kr., som man siger der nu er i den militære sparegris efter 3 års anstrengelser. Man kunne da have sparet meget mere. Hvis man havde gjort det, kunne regeringen nu have købt 4 eskadriller i stedet for de 2, som man faktisk har købt nu; så kunne vi have opnået en endnu større rabat, og det er jo i sig selv en besparelse — og sådan kunne man altså blive ved. Det kan godt være, at jeg ikke helt har forstået sparesystemet; men jeg synes, det ligner Ebberød Bank, og hvis det skal fortsætte, vil jeg da foreslå, at man også sætter universiteterne til at spare sammen til et nyt universitet. Det skulle ikke være vanskeligt at aftale styrkemål også for vore læreanstalter.

Men lad mig gøre min bedømmelse af forsvarsbudgettet færdig. Af de 125 mill. kr., man hævder at ville spare, er de 9 mill. kr. rent civile. Disse besparelser går på det civile område hovedsagelig til et fyrinspektionsskib, som man vil stryge, og det går vi imod. Men omkring 15 mill. kr. er egentlige besparelser, som man har opnået ved at undlade at indkalde garnisonstropper, og hele resten er overbudgettering eller udskydelser, der vil dukke op på senere budgetter.

Hvordan de kommende budgetter vil vokse, ved vi ikke ret meget om. Det vil sige, det ved vi alt for godt: de vil vokse meget kraftigt. Nu skal der være plads til jagerkøbet på de 270 mill. kr. plus den såkaldte option, der kan løbe op i 36 mill. kr., og til den næste eskadrille, når den er leveringsklar. Det er en noget ejendommelig baggrund at snakke om militære besparelser på.

Må det som led i mine bestræbelser for at sanere det politiske liv være tilladt at minde om en mand, der for et par måneder siden påstod, at han let kunne spare 200 mill. kr. på forsvaret. Det var den nuværende radikale statsminister, hr. Hilmar Baunsgaard. Besparelserne, forstod man, skulle være det

moment, der over for de radikale medlemmer og vælgere retfærdiggjorde, at man nu gik i alliance med de konservative og venstre. Men hvad er der kommet ud af det? Nedskæringer, der ikke har berørt styrkemålene — og det er vel militærets evne til at slå ihjel, som den radikale hr. Svend Haugaard har noget imod — og som i reelle besparelser ikke engang udgør 25 mill. kr. Resten er udskydelser, der vender frygtelig tilbage, eller den bare luft. Heroverfor står for en halv milliard jagere, som de radikale har købt i disse dage.

Men tilbage til den samlede bedømmelse af besparelserne: de ændrede skøn, reserveudskæringerne, får jeg til omkring 170 mill. kr., udskydelserne til omkring 90 mill. kr., og realbesparelserne alene til omkring 75 mill. kr., når man ser bort fra boligfondsnedskæringen. Det er jo et noget fattigt resultat af sparebestræbelserne.

Vi har i udvalget søgt at få rede på, hvordan devalueringstøtten til landbruget er beregnet. Mit parti mener, at der skal gives en sådan kompensation, men naturligvis kun efter en fornuftig og rimelig beregning. Her skulle der ikke være tale om nogen almindelig social støtte, men netop om en beregnelig kompensation. Embedsmændenes skøn er imidlertid vidt forskelligt fra landbrugsorganisationernes krav, så vi kan ikke have nogen som helst tillid til det forhandlingsresultat på 177 mill. kr., der er kommet ud af det. I dette beløb, må man formode, ligger der en regelret landbrugsstøtte, som ikke hører hjemme under de førte forhandlinger. Det mindste, man kunne gøre, når man stod med to så forskellige beregninger, henholdsvis administrationens og landbrugets, var dog at etablere en korttidsordning og så tage spørgsmålet op igen, når en passende tid var forløbet. Men det er vel karakteristisk for forhandlingerne, at noget sådant ikke har strejft parterne. Her skulle det under hårdt pres opnåede resultat sikres, så det skulle gælde frem til juli 1969, ganske uanset hvordan vejret ville blive.

Vi har stillet et rimeligere ændringsforslag, som er mere i pagt med administrationens nøgterne beregninger; ændringsforslaget er udtryk for, at vi mener, at der i de 177 mill. kr. ligger en regelret krisehjælp på ca. 50 mill. kr. Det går altså ud på at yde